

לעורך קרב בארץ מקדושה דראק, שבחותם כי עליית משכבי אביך, וו' ירושלים. משכביין משכבר היה ציריך לכתוב! אלא אביך, זה ישראאל הזקן. משכבי אביך ולא משכבר, מושום שחררי פעמים נבנתה ירושלים, ופעם שלישית למנהן של מלך המשיח, ולכן משכבי אביך. וכאן התגלמת ברכה, ומה שהיה באוטו זמן, ומה שהיה בשגוננו ישראאל לאرض, ומה שהיה בזמנן מלך המשיח במעשה ראותן.

שמעון ולוי אחים. אמר רבי יצחק, פאן אחד אומם מצד שמאל של השכינה, שראה מעשים של דין קשה שלא יכול העולם לסתב. אמר רבי יוסי, הברכה שלהם איפה היא? אמר רבי יצחק, שמעון לא ראי לה, שראה לו כמה מעשים רעים, ולוי שפה מצד הדין הקשה, וברכה לא חלואה בו, ואפלו כשבא משה לא מלאה בו ברכתו, שבחותם דבריהם לא ברוך הוא חילו ופועל ידיו תרצה.

פלוי בקרוש-ברוקהו. בא ראה, כתוב (תהלים ק) זה הים גדול ורחב ידים שם רם ונין מספר חיות קטנות עם גדולות. זה הים גדול - זו השכינה שעומדת על יעקב, שרצה להסתלק מהעולם. ורחב ידים - שחררי כל העולם מתמלאו ונשלם ומצבאים שם. שם רם ונין אין מספר - שכמה מלאכים עלינוים וקדושים נמצאו שם. חיות קטנות עם גדולות - אלו הם שניים עשר שבטים, בני יעקב שנמצאו בהם בשלמות, אחד אליה, ואחד זאב, ואחד ארוי,

דייעקב, ואשפטחו בהון בשלימו. חד אליה, חד זאב, חד ארוי, חד

בעלמא, וינצחון עממין סגיאין, לא ישתקרין במלכותא, מאי טעמא, כי עליית משכבי, דזמיןין לאגחא קרבא בארעא קדיישא דייקא, דכתיב כי עליית משכבי אביך (ס"א דא ירושלים משכבי), משכבר מיבעי לייה. אלא, אביך דא ישראאל סבא, משכבי אביך ולא משכבר, בגין דהא בתורי זמני אהבני ירושלם, ותליתאה לזמן דמלפआ משיחא. ועל דא משכבי אביך. והכא אתגלייא ברכה, ומאי דהוה בההוא זמן, ומאי דהוה פד עאלו ישראאל לארעא, ומה דיה באזמנא דמלפआ משיחא בעובדא דראובן: שמעון ולוי אחים, אמר רבי יצחק, הכא אחיד לוז בטרא שמאלא דשכינטא. דחמא עובדין דידיינא קשייא, שלא יכול עלמא למסבל. אמר רבי יוסי, ברכתא דלהוון אין היא. אמר רבי יצחק, שמעון לא אתחזיז להאי, דחמא ליה כמה עובדין בישין. ולוי דאתי מטרא דידיינא קשייא, וברכתא לא תליא בהיה. ואפילו פד אתה משה, לא תליב ברכתיה בהיה. דכתיב, (דברים לא) ברוך הוא חילו ופועל ידיו תרצה, בקדשא בריך הוא פלייא.

הא חזי, כתיב, (תהלים ק) זה הים גדול ורחב ידים שם רם ונין מספר חיות קטנות עם גדולות. זה הים גדול, דא שכינטא דקיימת עלייה דייעקב פד בעא לאסתלקא מעילמא. ורחב ידים, הכא כל עלמא אמלי ואשתלים ואחצחים תפמן. שם רם ונין מספר, דבמה מלאכי עלאי וקדישאי אשתקחו תפמן. חיות קטנות עם גדולות, אלין אינון תריסר שבטים, בני יעקב שנמצאו בהם בשלמות, אחד אליה, ואחד זאב, ואחד ארוי, דייעקב, ואשפטחו בהון בשלימו. חד אליה, חד זאב, חד ארוי, חד